

[Indenrigsministeren]

Jeg har nævnt de andre områder, hvor regeringen arbejder med særlige opgaver i form af finansieringsordninger i forbindelse med miljøudgifter. Det havde klart været at foretrække, hvis vi havde kunnet se alle disse ting i sammenhæng, og det havde måske også kunnet være medvirkende til, at debatten kunne være blevet lidt mindre lidenskabelig eller engageret, som jeg hellere vil kalde det, end tilfældet har været her i aften. Jeg har nævnt, at finansloven for 1988 vil være det egnede sted for disse ting.

Hr. Stavad var i flere omgange inde på påstanden om, at dette i særlig grad var urimeligt, fordi man her forringede amternes økonomiske situation, og at det var en besværlig ting, ikke mindst i denne fase, hvor man også diskuterer amternes økonomi. Jeg tillod mig at give hr. Stavad det råd at læse fremsættelsestalen, og det samme kunne jeg for så vidt sige både til Amtsrådsforeningens fungerende formand og til adskillige leder-skrivere fra ellers oplyste aviser, som også har begået den fejltagelse at fremføre som et voldsomt argument imod dette forslag, at hermed berører man amtskommunerne 200-220 mill. kr., eller hvad nu påstandene har været. Den compensation, som amtskommunerne påtænkes at få over finansloven, gør jo, at dette tiltag ikke berører den situation, som vi diskuterer i forhold til amtskommunerne.

Man kan sige, at det er en teknisk ændring, der sker. Jeg tror, at selv hr. Stavad vil forstå, at den forskydning, der i så fald sker, vil være, at i stedet for at amtskommunen opkræver 5 promille grundskyld hos de ejendomme, dette forslag berører, vil man modtage beløbet fra en anden kasse – og uden de restancer eller andre problemer, som er knyttet til den nuværende opkrævningsform.

Som sagt havde det været ideelt, hvis regeringens miljøkompensationsforslag havde kunnet præsenteres samlet, og det havde muligvis givet et bedre udgangspunkt for vurdering af forslaget. Jeg håber dog, at vi kan få en konstruktiv behandling af forslaget, og at en række af de ledsagende ting, som har været inde i forbindelse med diskussionen her i aften, også kan indgå i det. Som forslaget ligger, er det klart, at det ikke kan ses alene i den tekniske form, hvori det foreligger. Det er ikke blot et teknisk opkrævningsforslag. Det er et led i en større sammenhæng, og jeg

beder om, at det ses i denne sammenhæng, for at det kan blive vurderet rigtigt.

Den kommentar, som hr. Ole Vig Jensen havde til forslaget, var, synes jeg, afdæmpet og nøgtern, men en klar afvisning alligevel. Men hr. Ole Vig Jensen var jo også inde på, at der faktisk var nogle behov. Derfor vil jeg godt spørge hr. Ole Vig Jensen, om han ser andre umiddelbare veje til en tilsvarende hurtig afklaring af den opgaves løsning, som vi her står over for. Hvis hr. Ole Vig Jensen har andre gode, konstruktive og hurtigt virkende forslag, er regeringen selvsagt parat til at diskutere, hvordan man kan opnå det formål, som er søgt tilgodeset gennem dette forslag, og derigennem være med til at tilgode den hensigt, som har ligget bag.

Noget af den diskussion, som vi har set, drejer sig om, hvad vi letter den ene type brug for, og hvad vi her og dér gavner andre brugsstørrelser og bedriftsformer med. Jeg gør opmærksom på, at selve den omstændighed, at der også er en ændring med hensyn til beløbene til promillefondene – det er ganske vist kun 30 mill. kr., vi taler om, men det er dog også penge – fører med sig, at nogle af de brug, som man har talt med så stor varme om her i aften, nemlig de mindre brug, som har kvæg, får lettelse. Den type brug får typisk gavn af de beløb, som fordeles over promillefondene. Man kommer ikke uden om, at de 5 promille, som efter forslaget opkræves af alle ejendomme, også de korndyrkende, fortrinsvis anvendes til de formål, som man netop har været bekymret for i diskussionen her. Her ligger der absolut et element, som jeg beder om man ikke overser. Det noget ensidige billede, jeg synes flere af ordførerne tegnede, skal også vurderes ud fra den kendsgerning. Der er igennem promillefondenes fordelingsmekanisme i høj grad tale om, at de korndyrkende ejendomme betaler et beløb, som fordeles via denne mekanisme og kommer de mindre brug og de brug, som har besætninger, til gode.

Det var, forstod jeg på mange, jo præcis det ønske, man havde.

Også jeg glæder mig selvsagt over, at Fremskridtspartiet denne gang støtter forslaget. Jeg erindrer også de år, hvor Fremskridtspartiet meget ensidigt holdt fast på, at indkomstskatten skulle ned, og så fik det være med grundskatterne, som det kunne. Det